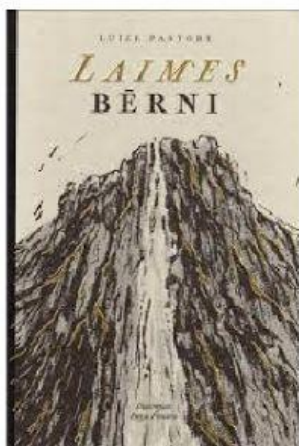

Fragments no Luīzes Pastores piedzīvojumu stāsta “Laimes bērni”

Iekavās ir darbības vārdi nenoteiksmē. Pārveido tos, lūdzu, par darbības vārdiem pagātnē 3. personā!

(Iešūpoties) _____ viņas guļamtīkls, tad (nodipēt) _____ soļi un (nočabēt) _____ attālie krūmi.

Krītiņš aiz bailēm pat (neelpot) _____. Neko neredzošām, ieplestām acīm viņa (blenzt) _____ kaut kur sāņus gaisā, kur starp abām činčoro malām vajadzēja būt melnām debesīm. Pagājušās nakts ļembasts pie ugunscura (būt) _____ apklusis, no tuvējiem guļamtīkliem (skanēt) _____ tikai krākšana un sēkšana.

(...)

Gaiss (būt) _____ smags, tropisko ziedu smarža (šķīst) _____ šķebinoši salda. Krītiņš (iecost) _____ apakšlūpā.

Tagad iekavās dotos vārdus pārveido pagātnē pirmajā personā!

(Redzēt) _____, ka meitene grib kliegt. (Mēģināt) _____ saskatīt to, uz ko skatījās viņa. Vispirms (ieraudzīt) _____, kā sakustas krūmu lapas. Tūdaļ pēc tam savā priekšā ieraudzīju jaguāru – biedējošu un ļoti, ļoti skaistu. Ja vien lielais kaķis nebūtu plēsīgs, gribētos to apskaut un iegrimt mīkstajā, plankumotajā kažokā, nopaijāt rožaino degungalu. Arī es, lai nesāktu kliegt, tik stipri (iecost) _____ apakšlūpā, ka mutē sajutu asiņu garšu.